

eredményei, az erdőbirtokos ezeket annál kevésbé igényelheti, mert az ő tulajdonképeni veszteségét, a részére mindig megállapított kárértékek megtérítik. Különben is a közélet egyéb terén előforduló kihágások büntetés összegeit sem kapják a sértett felek.

Ép így a rendkívüli használatok értékeinek egy-egy százaléka sem esnék jogosulatlanul az állam javára, mert ezeknél is a becslési s árverési s az ezeket előkészítő munkálatok az állami közegek teendőit képezik.

A járási erdőőri intézmény államosítása ellen hallottam még azzal is érvelni, hogy az állam nem vállalhat felelősséget az ellopott s ki nem derített termék, vagy az okozott kár értékeért. Hát azt hiszem, hogy erre nem is lenne szükség; aminthogy a fővárosban sem jutna senkinek eszébe a kasszafurók leleményessége által eltulajdonított százezreket az államon visszaperelni csak azért, mert a közbiztonságot állami rendőrség látja el.

De eltekintve mindezekről, ha az állami erdőőrzés költségei teljesen megtérítetlenül is szakadnának az állam terhére, a megvalósításnak ez sem képezheti akadályát, mert a községi stb. erdők szolgálatának jobb ellátása valóban közérdek s így költségei a közadózás terhére eshetnek.

FAKERESKEDELEM.

Az erdélyi fakivitel megbénítása. A belföldön uralkodó, kevézőtlen üzleti viszonyok mellett fatermékeinknek külföldön való elhelyezése kettős fontossággal bír. Ez a kivitel, mely évi 12.000 vagonra becsülhető, most a román kormány egy intézkedése által teljesen megbénul, amennyiben a román államvasutak a Magyarországból és Ausztriából a román kikötőkbe menő faszállítmányok tarifáját 60 százalék-kal felemelték, ami vagononként 44, illetve 49 leit tesz. Az érdekeltek illetékes helyen közbenjártak, hogy ez a tarifaemelés legalább novemberig elhalasztassék, hogy az eddig létrejött kötések még a régi tarifa alapján lehessen elszállítani.

A Máv. talpfaverseny­tárgyalása április 15-dikén folyt le. Mint előrelátható volt, a versengés igen heves volt, úgy hogy a

Máv. tölgytalpfaszükségletét a múlt évi árnál 15—20%-kal olcsóbban fogja fedezni. A bükktalpfa ára hozzávetőlegesen azonos a múlt évi árakkal.

Összehasonlítjuk a Máv. által a múlt évben fizetett árakat a mostani átlagárakkal:

Tölgy	1913.	1914.
Goliát talpfa (2'70 m)	5·58	4·80—5·—
Normál talpfa (2'50 m)	4·58	3·80—4·—
Viczinális (²²⁰ / ₁₄)	3·39	2·80—3·—
Viczinális (²²⁰ / ₁₆)	3·72	2·95—3·10

korona darabonként.

A *bükktalpfák* ára, telítőtelep szerint:

Goliát	3·42—3·79 K
Normál	3·13—3·40 K
Viczinális 14	2·37—2·73 K
Viczinális 16	2·55—2·93 K

A váltótalpfa ára jelentékenyen hanyatlott, úgy hogy a Máv. egész szükségletét 72 K-ás árban fedezheti.

Az ezidei talpfaversenytyárgyalás eredményének összegezése a következő:

Az 1915. évi szükséglet volt

Goliát	Normál	²²⁰ / ₁₄ cm	²²⁰ / ₁₆ cm	Összesen
80.000	50.000	240.000	60.000	430.000

Felajánlottak az 1915. évre:

Tölgy	474.290	440.250	977.372	482.500	2,374.412
Bükk	221.000	232.000	130.000	161.300	744.300
Összesen ...	695.290	672.200	1,107.372	643.800	3,118.712

Az 1916. évre:

Tölgy	214.100	194.860	384.000	265.900	1,058.860
Bükk	824.000	665.000	380.000	346.000	2,215.000
Összesen ...	1,038.100	859.860	764.000	611.900	2,273.860

Az 1917. évre:

Tölgy	166.100	141.840	324.970	189.500	822.410
Bükk	885.000	735.000	514.000	437.000	2.571.000
Összesen ...	1,051.100	876.840	838.970	626.500	3,393.410

F. L.

